

RESILIENCIA EN TIEMPOS DE PANDEMIA

Introducció

El significat de resiliència, segons la definició de la Reial Acadèmia Espanyola de la Llengua (RAE) és la capacitat humana d'assumir, amb flexibilitat, situacions límit i sobreposar-se a elles. L'origen de la paraula prové del terme llatí resilio, que és tornar enrere. La paraula s'empra en diferents branques de la psicologia, la sociologia, la mecànica, l'ecologia o el dret i en totes elles amb el significat de recuperar l'estat original.

La situació de cadascun de nosaltres, en l'època que estem vivint, ha provocat canvis en la majoria de nosaltres: podem sentir por, ansietat, insomni, frustració, incertesa, canvis d'humor, etc. Aquests símptomes són proporcionals al nivell de patiment viscut.

És important que sapiguem emprar totes les eines que tenim per a així desenvolupar un major grau de resiliència. El temps és el que ens donarà una visió global i permetrà que ens enfortim. Així i tot, hi ha gent que arribarà a desenvolupar un estrès posttraumàtic, i necessitarà un suport psicològic.

És important que aconseguim transformar tot aquest patiment en una experiència creativa i que l'empatia que genera la resiliència ens permeti ajudar als que més ho necessiten.

Efectes de la pandèmia

Durant la pandèmia s'ha experimentat un increment de símptomes depressius, ansietat i estrès posttraumàtic. Hi ha diversos motius que estan darrere de tot això.

Algunes situacions que ho desencadenen són:

- Repercussió directa de la infecció.
- Dol per pèrdua de familiars i amics.
- Desocupació.
- Confinament. Angoixa i ansietat per la solitud o problemes de convivència.
- Incertesa econòmica.
- Mancances sanitàries: ajornaments de tractaments i operacions pel col·lapse sanitari.
- Torns abusius.
- Per a la infecció.

Tots aquests factors afecten l'estat psicològic de l'individu generant ansietat, falta de son, canvis d'humor, etc. que de forma continuada i prolongada pot arribar a generar problemes majors si no s'arriben a tractar al seu degut temps.

Actitud resilient

La resiliència no és una qualitat innata. Per a poder desenvolupar actitud resilient es requereix de diverses aptituds. Aquestes, es poden buscar dins de nosaltres i desenvolupar-les. Són coneguts nombrosos casos de gent que és resilient i ni ho sap, i en superar una situació límit, i poder afrontar-la surt enfortida d'això. Cadascun de nosaltres ens enfrontem al dolor, la decepcions o les situacions traumàtiques, d'una forma diferent i és important que sapiguem afrontar-les amb positivisme i sapiguem treure la part bona de tot això, interioritzant aquesta experiència per a sortir enfortit d'ella.

Wolin va establir en els "Pilars de la resiliència" 10 actituds bàsiques per a desenvolupar la resiliència.

Per a augmentar, de manera individual la resiliència es recomana:

- Augmentar la generositat i l'altruisme, incrementant la cooperació i l'ajuda.
- Augmentar la creativitat, atès que tenim majors necessitats i temps per a la introspecció.
- Fomentar l'auto cura: menjar bé i sa, fer exercici físic, cuidar la salut i les possibles malalties. Controlar el consum d'alcohol.
- Fomentar la comunicació digital, per a treballar i relacionar-nos amb el nostre entorn.

Aquestes són:

- Introspecció: capacitat de preguntar-se a un/a mateix/a i donar-se una resposta honesta.
- Autoregulació emocional: és la capacitat de mantenir distància emocional i física. Saber fixar límits.
- Capacitat de relacionar-se: habilitat per a establir llaços i intimitat amb altres persones.
- Motivació essencial i iniciativa: auto exigir-se i posar-se a prova.
- Actitud positiva i optimisme: sentir-se capaç de fer front a la situació, sense obviar les dificultats.
- Sentit de l'humor: trobar el còmic en la tragèdia.
- Creativitat: crear ordre, bellesa i finalitat a partir del caos i el desordre.
- Confiança: confiar en un/a mateixos i en els recursos propis.
- Compromís: capacitat de compromís i coherència d'actes i/o actituds.
- Moralitat ètica: desig personal de benestar al proper.

